

Vrchní soud v Olomouci

Masarykova třída 609/1

771 11 Olomouc

V Praze dne 18. února 2022

DATOVOU SCHRÁNKOUsp. zn.: **14 VSOL 10/2022**

White & Case, s.r.o.,
advokátní kancelář
Na příkopě 854/14, Nové Město
110 00 Praha 1
Česká republika
T +420 255 771 111

whitecase.com

- Žalobce a):** **Ing. Lee Louda**, se sídlem Vodičkova 41, 110 00 Praha 1
insolvenční správce dlužníka: OKD, a.s., IČ: 26863154, se sídlem
Stonavská 2179, 735 06 Karviná – Doly
- Zastoupený: JUDr. Dušanem Dvořákem, advokátem, ev. č. ČAK 9714, se sídlem a adresou pro
doručování DRV Legal, s.r.o. advokátní kancelář, Hlinky 505/118, 603 00 Brno
- Žalobce b):** **Správa pohledávek OKD, a.s.** (dříve OKD, a.s.) IČ: 26863154, společnost se
sídlem Stonavská 2179, 735 06 Karviná – Doly (dále také jen „**Dlužník**“)
- Zastoupený: JUDr. Tomášem Zagarem, advokátem, ev. č. ČAK 08131, se sídlem 28. října
767/12, 110 00 Praha 1
- Žalovaný č. 1:** **Citibank N.A., London Branch**, registrační č. BR001018, se sídlem Citigroup
Centre, Canada Square, Canary Wharf, Londýn, E14 5LB, Spojené království
- Zastoupený: JUDr. Petrem Přecechtělem, advokátem, ev. č. ČAK: 11109, BBH, advokátní
kancelář, s.r.o., se sídlem Klimentská 1207/10, 110 00 Praha 1
- Žalovaný č. 2:** **New World Resources N.V.**, společnost založená podle zákonů Nizozemského
království registrovaná v nizozemském obchodním rejstříku pod č. 34239108,
registrována jako zahraniční společnost v britském obchodním rejstříku s britským
číslem založení BR016952, se sídlem 115 Park Street, Londýn, W1K 7AP, Velká
Británie
- Zastoupený: JUDr. Ivo Jandou, Ph.D., advokátem, ev. č. ČAK 11146, White & Case, s.r.o.,
advokátní kancelář, Na příkopě 14, 110 00 Praha 1
- Žalovaný č. 3:** **NWR Holdings B.V.**, společnost založená podle zákonů Nizozemského
království registrovaná v nizozemském obchodním rejstříku pod č. 61294179. se
sídlem Herengracht 448, 1017 CA Amsterdam, Nizozemské království
- Zastoupený: Mgr. Davidem Ilczyszynem, advokátem, ev. č. ČAK 04910, White & Case, s.r.o.,
advokátní kancelář, Na příkopě 14, 110 00 Praha 1

o žalobě na určení pravosti a výše pohledávky a odpůrcí žalobě

**Vyjádření Žalovaného č. 2 a Žalovaného č. 3 k odvoláním proti rozsudku
Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. 9. 2021, č. j. 32 ICm 3260/2016-1964**

Přílohy: dle textu

I.

Úvod

1. Dne 22.9.2021 vydal Krajský soud v Ostravě (dále jen „**Soud**“) rozsudek č. j. 32 ICm 3260/2016-1964, kterým rozhodl tak, že ve výrocích I. – III. zamítl návrhy Žalobce a), aby Soud určil, že Úvěrová smlouva 2014 uzavřená dne 9.9. 2014 (dále jen „**SSCF**“), Smlouva o vydání dluhopisů 2014 (dále jen „**SSN**“), a smlouva nazvaná „Intercréditor Agreement“ uzavřené dne 7. 10. 2014 (dále jen „**ICA**“ a společně s SSN a SSCF dále jen „**Smlouvy**“) jsou neúčinné, ve výroku IV. určil, že pohledávka ve výši 9.530.033.808,71 Kč přihlášená přihláškou P33-1 (dále jen „**Pohledávka 1**“) je po právu co do pravosti a výše, ve výroku V. určil, že pohledávka ve výši 621.273.214,79 Kč přihlášená přihláškou P100-1 (dále jen „**Pohledávka 2**“ a společně s Pohledávkou 1 dále jen „**Pohledávky**“) je po právu co do pravosti a výše, a ve výrocích VI. – XI rozhodl o nákladech řízení ve vztahu k jednotlivým účastníkům (dále jen „**Rozsudek**“).
2. Dne 21.12.2021 podal proti Rozsudku odvolání Žalobce a) (dále jen „**Odvolání IS**“) a dne 30.12.2021 podal proti Rozsudku odvolání Žalobce b) (dále jen „**Odvolání SPOKD**“ a společně s Odvoláním IS a Odvoláním KSZ dále jen „**Odvolání**“).
3. Žalovaný č. 2 a Žalovaný č. 3 (dále společně jen jako „**Žalovaní**“) tímto podávají své společné vyjádření k Odvoláním.

II.

Obecné vyjádření

4. Žalovaní jsou přesvědčeni, že Rozsudek je věcně správný, že Rozsudek ani řízení před Soudem netrpí žádnými procesními vadami, když Soud v řízení po zrušení původního rozsudku odvolacím soudem postupoval dle pokynů odvolacího soudu a na základě provedeného dokazování správně zjistil skutkový stav a věc i správně právně posoudil.

III.

Struktura vyjádření

5. K jednotlivým odvolacím důvodům se vyjadřujeme níže. Přesto, že se odvolací důvody a argumentace uvedené v jednotlivých Odvoláních místy překrývají, toto vyjádření je pro přehlednost členěno na dvě části, ve kterých se Žalovaní postupně vyjadřují vždy k příslušnému Odvolání s odkazem na jeho jednotlivá ustanovení.

IV.

Vyjádření k Odvolání SPOKD

IV(1) K údajnému rozhodování nezákonného soudce (Odvolání SPOKD – část I.)

6. Úvodem je nutné konstatovat, že Dlužník stejně jako Žalobce a) se opakovaně snaží, aby tento spor byl soudkyní JUDr. Simoně Pittermannové (dále jen „**Soudkyně**“) odňat. Doposud se tak dělo zejména prostřednictvím opakovaných a nepodložených námitek o údajné podjatosti Soudkyně. Ať již jsou tyto kroky činěny čistě v rámci obstrukční taktiky obou žalobců nebo z důvodu jejich přesvědčení, že jiný soudce by snad ve věci spíše rozhodl v jejich prospěch, nemají tyto námitky žádný právní základ a jsou čistě účelové stejně tak jako nová tvrzení Dlužníka ohledně toho, že Soudkyně byla údajně přidělena k rozhodování v této věci nezákonně.
7. V této části Odvolání SPOKD se Dlužník s poukazem na ustanovení příslušných ustanovení zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších

zákonů, v platném znění (dále jen „**Zákon o soudech a soudcích**“) snaží dovodit, že rozvrh práce Soudu, na základě kterého bylo rozhodování v této věci přiděleno Soudkyni po jejím návratu ze stáže, byl v rozporu se zákonem. Tento výklad je ovšem nesprávný, když popírá smysl a vývoj dotčených zákonných ustanovení.

8. Tak, jak uvádí Dlužník v Odvolání SPOKD, Zákon o soudech a soudcích vždy předpokládal, že po návratu soudce z jeho dočasné nepřítomnosti mu budou věci, o kterých před tím rozhodoval, přiděleny zpět. Nicméně Dlužník dále uvádí, že novela Zákonu o soudech a soudcích provedená zákonem č. 31/2019 Sb., zákonnou povinnost věc vrátit původnímu soudci zrušila a nově k tomu zmocnila rozvrh práce s tím, že jako jediný důvod, kdy může dojít k vrácení věci původnímu soudci je skončení nepřítomnosti podle § 42b odst. 3 písm. a) Zákonu o soudech a soudcích. Stalo se tak dle Dlužníka přesto, že v § 42b odst. 3 písm. b) tato novela Zákonu o soudech a soudcích současně upravila výslovně nový zvláštní důvod nepřítomnosti soudce spočívající právě v jeho dočasném přidělení k výkonu funkce k jinému soudu. Dle Dlužníka z toho vyplývá, že až do přijetí zákona č. 218/2021 Sb., který Zákon o soudech a soudcích dále novelizoval, zmocnění v § 42e Zákonu o soudech a soudcích vědomě a cíleně nezahrnovalo opětovné přidělení věci soudci, který ukončil stáž.
9. Výše uvedené tvrzení Dlužníka je ovšem nesprávné. S ohledem na podstatu práva na zákonného soudce je kromě zákonného přidělení věci konkrétnímu soudci potřeba dbát i na to, aby tato věc nebyla později takovému soudci odňata, a proto v případě dočasné nepřítomnosti soudce je potřeba, aby mu po jeho návratu byla tato věc opětovně přidělena. I s ohledem na to, že změna dotčených ustanovení Zákonu o soudech a soudcích byla do jeho novely č. 31/2019 Sb. začleněna na poslední chvíli na základě poslaneckého pozměňovacího návrhu, je zjevné, že se nejednalo o úmysl, ale o nedopatření, které bylo následně výslovně napraveno zákonem č. 218/2021 Sb. Nedává totiž žádný smysl, aby návrat soudce ze stáže, kdy je doba jeho nepřítomnosti obvykle předem známa, měl jiný režim, než případy, kdy je soudce nepřítomen z jiného důvodu.
10. Dále je nutné zdůraznit, že výše uvedený rozvrh práce Soudu, který stanovil vrácení této a ostatních věcí zpět Soudkyni odpovídal i v té době platnému ustanovení § 42e Zákonu o soudech a soudcích. Nepřítomnost Soudkyně přesahovala dobu 8 týdnů, a proto je možné tuto situaci podřadit pod skončení nepřítomnosti soudce dle § 42b odst. 3 písm. a) Zákonu o soudech a soudcích.
11. V neposlední řadě je nutné zdůraznit, že přidělení této věci zpět Soudkyni po jejím návratu ze stáže nebylo pro účastníky řízení včetně Dlužníka nikterak překvapivé, protože změna rozvrhu práce Soudu (Změna č. 8 rozvrhu práce Krajského soudu v Ostravě na rok 2020), kterou byly věci rozhodované Soudkyní dočasně přiděleny jiným soudcům, jasně v článku 14 uváděla, že: „*V případě skončení dočasného přidělení samosoudkyně JUDr. Simony Pittermannové a jejího návratu zpět na Krajský soud v Ostravě se takto přerozdělené incidenční spory přidělují zpět uvedené samosoudkyni.*“
12. I pokud jde o hledisko procesní ekonomie, na které Dlužník v Odvolání SPOKD odkazuje, tak by nedávalo smysl, aby po návratu Soudkyně ze stáže, kdy v době její nepřítomnosti prakticky k žádnému posunu v řízení nedošlo, nebyla věc přidělena zpět Soudkyni, která se touto složitou kauzou zabývala několik let.

IV(2) K údajné absenci procesní subjektivity žalovaného 1 (Odvolání SPOKD – část II.)

13. Byť se jedná o otázku týkající se výhradně Žalovaného č. 1, Žalovaní upozorňují, že otázku procesní subjektivity Žalovaného č. 1 již v přecházejícím řízení velmi důkladně zkoumal odvolací soud a uzavřel, že jeho procesní subjektivita je zde dána. Jelikož Dlužník v rámci řízení před Soudem po vrácení věci odvolacím soudem vznesl tuto námitku znovu a byť Dlužník nepřednesl prakticky žádnou

novou argumentaci, zabýval se s ní obsírně znovu i Soud a dle názoru Žalovaných opětovně správně uzavřel, že Žalovaný č. 1 má procesní subjektivitu.

IV(3) K námitce započtení (Odvolání SPOKD – část III.)

14. K námitce započtení, která opět směřuje pouze vůči Žalovanému č. 1, Žalovaní pouze uvádí, že tato otázka již byla vypořádána v rámci předcházejícího řízení, kdy odvolací soud ve svém rozhodnutí č.j. 13 VSOL 133/2020-1709 ze dne 19.10. 2020 (dále jen „**Odvolací rozhodnutí**“) potvrdil, že se ztotožňuje se závěrem Soudu prvního stupně, podle kterého Pohledávky v důsledku započtení nezanikly a obecně uzavřel, že námitky Žalobce a) a Dlužníka proti závěru Soudu o platnosti a vymahatelnosti Pohledávek, hodnotí jako nedůvodné (body 58 a 59 Odvolacího rozhodnutí).
15. Pro doplnění je nutné zdůraznit, že údajná pohledávka Dlužníka uplatněná k započtení je vskutku neurčitá, když Dlužník v námitce započtení nespecifikoval ani tu nezákladnější skutečnost pro případnou odpovědnost Žalované č. 1 za škodu, a to jakou právní povinnost měl Žalovaný č. 1 porušit. Pouhé tvrzení o tom, že se Žalovaný č. 1 podílel na údajném nezákonném jednání, je naprosto nedostatečné, když občanské právo nezná princip odpovědnosti za škodu pouze v důsledku jakéhosi účastenství, které je institutem trestního práva.
16. I s ohledem na načasování námitky započtení je zcela zjevné, že pohledávka, kterou Dlužník uplatnil k započtení je uměle vykonstruovaná, když občanské právo žádný koncept údajného pokračujícího právního jednání předestřený Dlužníkem nezná a jednání, ze kterých Dlužník dovozuje údajnou nezákonnost, jsou naopak obecně dovolená jako je např. rozdělení zisku a jiných vlastních zdrojů obchodní společnosti či čerpání úvěru za takovým účelem. Jen těžko si lze představit nejistější a neurčitější pohledávku, než tu, kterou Dlužník použil v rámci své námitky započtení.
17. Námitka započtení je čistě účelová a obstrukční, když Dlužník svoje údajné nároky vyplývající z některých článků jím tvrzeného pokračujícího protiprávního jednání současně pod různými tituly již dříve uplatnil u Soudu v jiných řízeních proti Žalovaným, bývalým členům orgánů Dlužníka a dalším osobám. Jedná se zejména o tyto spory vedené u Soudu pod následujícími spisovými značkami: 15 Cm 225/2016 a 28 Cm 65/2018, přičemž v řízení vedeném u Soudu ohledně jeho nároku na náhradu údajné škody a vydání údajného bezdůvodného obohacení pod spisovou značkou 15 Cm 225/2016 již Soud příslušnou žalobou zamítl, a tudíž potvrdil, že podstatná část údajné pohledávky na náhradu škody uplatňované Žalobcem b) k započtení (tj. částka 22.950.000.000,- Kč) nikdy nevznikla. Pokud jde o zbývající části údajné pohledávky Žalobce b) uplatněné k započtení, neobsahuje námitka započtení žádná tvrzení, která by vůbec umožnila se touto námitkou zabývat. V řízení vedeném u Soudu pod spisovou značkou 32 ICm 2312/2017 navíc některá tato jednání napadl Žalobce a) jako údajně neúčinná.

Důkaz: Kopii rozsudku č. j. 15 Cm 225/2016- 1122 ze dne 5. listopadu 2021 (dále jen „**Rozsudek 225/2016**“) - Příloha č. 1

IV(4) K údajnému nepoctivému výkonu práva (Odvolání SPOKD – část IV.)

18. I tato otázka, která se týká údajné neplatnosti Pohledávky 1, již byla v předcházejícím řízení uzavřena, když i Odvolací rozhodnutí potvrdilo, že je nedůvodná a v dalším řízení po vrácení věci zpět Soudu se měl tento zabývat pouze neúčinností napadených právních jednání.
19. I tato námitka je zjevně účelová a uměle vykonstruovaná. Dlužník nejen používá pojmy, které nezná ani české civilní právo, ale dokonce si při výkladu jím popsanych událostí vzájemně protiřečí, když (i) tvrdí, že převzetí ručení Dlužníkem dle Smluv tvoří jediné právní jednání s předcházejícím údajně

nezákonným vyvedením finančních prostředků Dlužníka, a tudíž je neplatné, (ii) zároveň tvrdí, že tímto údajným trvajícím právním jednáním vznikla Dlužníkovi škoda, kterou uplatnil k započtení vůči Pohledávkám a (iii) jinde zase tvrdí, že totožná jednání údajně předprogramovala úpadek Dlužníka.

20. I tato tvrzení Dlužníka naprosto pomíjí, že platnost Smluv a Pohledávek je nutné posoudit podle příslušného rozhodného práva a tudíž námitky ohledně neplatnosti Pohledávek podle českého práva jsou naprosto nedůvodné.
21. Pro úplnost uvádíme, že i tvrzení Žalobce b) uvedená v bodu 55 Odvolání SPOKD ohledně toho, jak byl údajně v roce 2006 vyvolán samotný údajný protiprávní stav, jsou smyšlená. Pokud jde o údajné neoprávněné vyvedení peněžních prostředků, tak Rozsudek 225/2016 potvrdil, že Žalobcem b) napadené rozdělování vlastních zdrojů Dlužníka nebylo neoprávněné. Pokud jde o tvrzení, že Dlužník byl v roce 2006 na základě Úvěrové smlouvy 2006 (tak, jak je definována v Rozsudku) zatížen dluhem, který údajně nemohl nikdy splatit, tak je pro vyvrácení tohoto tvrzení potřeba odkázat na Znalecký posudek č. 28/2018 vyhotovený dne 4.6. 2018 společností Znalecká společnost s.r.o., který byl v tomto řízení proveden jako důkaz (dále jen jako „**Posudek Znalecké společnosti**“) a který ohledně této věci na straně 387 uvádí následující: „*V letech 2006 - 2009 byla finanční situace OKD navzdory světové krizi stále na poměrně pozitivní úrovni. OKD bylo likvidní a schopno vygenerovat zdroje na předčasnou úhradu těchto půjček. V případě nákladů souvisejících s tímto úvěrem nelze dovodit příčinnou souvislost s budoucí negativní finanční situací OKD, a.s.*“

Důkaz: Posudkem Znalecké společnosti

IV(5) Údajná absolutní neplatnost ručitelských závazků (Odvolání SPOKD – část V.)

22. V této části Odvolání SPOKD Dlužník bez jakéhokoli vysvětlení, jaký to má dopad do projednávané věci či o jakou vadu Rozsudku se má jednat, uvádí, že podle § 588 OZ platí, že soud přihlédně i bez návrhu k neplatnosti právního jednání, které se zjevně přičí dobrým mravům, anebo které odporuje zákonu nebo zjevně narušuje veřejný pořádek.
23. Pokud snad Dlužník chce touto částí Odvolání SPOKD poukázat na to, že Soud měl věc právně nesprávně posoudit, když převzetí ručitelských závazků Dlužníkem dle Smluv neshledal absolutně neplatným podle § 588 OZ, je nutné pouze opětovně konstatovat, že Smlouvy a i převzetí ručitelských závazků dle Smluv se řídí příslušnými zahraničními právními řády, a proto platnost a vynutitelnost těchto právních jednání Soud správně a důkladně posoudil podle těchto rozhodných práv (viz body 29 – 42 rozsudku Soudu č.j. 32 ICM 3260/2016 – 1280 ze dne 23.10. 2019 (dále jen „**První Rozsudek**“).

V.

Vyjádření k Odvolání IS

V(1) K údajné podjatosti znalce APOGEO (Odvolání IS – část III)

24. Žalobce a) zde opakuje svá tvrzení o tom, že společnost APOGEO Esteem a.s., (dále jen „**APOGEO**“), která v tomto řízení podala znalecký posudek č. 1627-60/2019 ze dne 28.6. 2019 (dále jen „**Posudek APOGEO**“), je údajně podjatá, a to pro svůj poměr k osobě Žalobce a) a jeho právnímu zástupci JUDr. Dušanu Dvořákovi, a to z důvodu probíhajícího insolvenčního řízení na majetek dlužníka Rezidence Kavčí Hory a.s., se sídlem Koněvova 2660/141, Praha 3, IČ: 27228207 (dále jen „**RKH**“), které je vedeno Městským soudem v Praze pod sp. zn. MSPH 79 INS 13739/2014, ve kterém Žalobce a) vykonává funkci insolvenční správce RKH.

25. Dle Žalobce a) může mít APOGEO objektivně nepřátelský postoj k Žalobci a) a jeho právnímu zástupci, protože jejich činnost údajně přispěla k vyloučení APOGEO z podání znaleckého posudku v insolvenčním řízení ohledně RKH pro podjatost a jejího sankcionování ze strany Ministerstva spravedlnosti uložením pokuty za porušení oznamovací povinnosti stanovené zákonem týkající se možného poměru APOGEO k osobě RKH. Žalobce a) dále spatřuje údajný nepřátelský postoj APOGEO vůči Žalobci a) v tom, že Posudek APOGEO je údajně podle svého obsahu jednoznačně namířen proti tvrzením a předkládaným důkazům ze strany Žalobce a).
26. Výše uvedená námitka podjatosti společnosti APOGEO je zjevně účelová a uměle vykonstruovaná, když Žalobce a) vznáší námitky podjatosti v tomto řízení opakovaně ať již ve vztahu k Soudkyni či k překladatelce, která pro Soud prováděla překlady cizojazyčných listin do češtiny. Zjevná účelovost takovéto námitky vyplývá už jen z toho, že Žalobce a) vznesl tuto námitku více než dva roky poté, kdy byl Posudek APOGEO předložen v tomto řízení, přičemž k událostem, ze kterých dovozuje Žalobce a) možný nepřátelský postoj společnosti APOGEO se staly v rámci insolvenčního řízení ohledně společnosti RKH již o několik let dříve.
27. Předně je nutné uvést, že i pokud by skutečně kroky učiněné ze strany Žalobce a) v rámci insolvenčního řízení ohledně RKH vedly k nepříznivým dopadům pro APOGEO, tj. vyloučení z podání znaleckého posudku pro podjatost a uložení pokuty, nezakládá to samo o sobě podjatost APOGEO v tomto řízení.
28. Pro posouzení podjatosti znalce je potřeba přiměřeně použít ustanovení § 14 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění (dále jen „OSŘ“). V této souvislosti je nutné odkázat na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 21.11. 2002 sp. zn. 25 Cdo 1722/2002, který v otázce podjatosti soudce uzavřel, že: *„Nelze přitom vyloučit, že se nepřátelský vztah soudce k účastníku vytvoří při služebním styku, tj. v rámci předchozích soudních řízení nebo i v průběhu řízení stávajícího, především na základě negativně zaměřeného vystupování účastníka proti jeho osobě. Specifický poměr soudce k účastníku může vzniknout i v důsledku toho, že účastník proti němu podá trestní oznámení nebo jiný návrh na zahájení soudního řízení. Sama o sobě však popsaná jednání účastníka vůči soudci ještě důvod k vyloučení soudce nezakládají.“* Proto za situace, kdy APOGEO nemá žádný zájem na výsledku tohoto řízení a nemá žádný vztah k účastníkům řízení, zejména s nimi (včetně Žalobce a) nevede žádný soudní spor, nemohlo jednání Žalobce a) v rámci insolvenčního řízení ohledně RKH založit podjatost APOGEO v tomto řízení i pokud by je bylo možné považovat za negativní vystupování Žalobce a) proti APOGEO.
29. Pro úplnost je dále nutné uvést, že ve skutečnosti jednání Žalobce a) nevedla k vyloučení společnosti APOGEO z podání znaleckého posudku v rámci insolvenčního řízení ohledně RKH, když Žalobce a) ve své zprávě učiněné v reakci na usnesení Městského soudu v Praze č.j. MSPH 79 INS 13739/2014-B-68 vyloučení APOGEO z tohoto řízení nenavrhuje a ani nezmiňuje její možnou podjatost. Navíc insolvenční soud a Městské státní zastupitelství, které se rovněž účastnilo tohoto insolvenčního řízení, se otázkou možné podjatosti společnosti APOGEO evidentně zabývaly již před poskytnutím výše uvedené zprávy Žalobce a).
30. Nad rámec výše uvedeného je nutné zdůraznit, že údajnou podjatost společnosti APOGEO nelze spatřovat v tom, že Posudek APOGEO a výsledk zástupců APOGEO byl v rozporu s tvrzeními a důkazy předloženými v tomto řízení Žalobcem a). Obdobně jako v případě soudce nemůže být dle § 14 odst. 4 OSŘ důvodem podjatosti postup znalce v řízení a to, že posoudil dotčenou odbornou otázku ve svém posudku tak, že to účastníkovi řízení nevyhovuje.

V(2) K údajné nesprávnosti Posudku APOGEO (Odvolání IS – část IV.)

31. V této části Odvolání IS Žalobce a) tvrdí, že Posudek APOGEO údajně obsahuje „*množství hrubých chyb, zkreslení a pochybení*“.
32. Z pohledu Žalovaných vyznívá polemika Žalobce a) se závěry Posudku APOGEO naprázdno, když odborné závěry znalce není oprávněn přezkoumávat ani soud. Z pohledu Žalovaných soud důkaz provedený Posudkem APOGEO posoudil správně v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů a důkladně zdůvodnil, proč považuje Posudek APOGEO za důvěryhodný, logický a úplný. Posudek APOGEO splňuje požadavek Odvolacího rozhodnutí, aby jako otázka skutková byla určena „obvyklá cena“, za kterou je ručitel ochoten převzít ručení a s ním spojená rizika, vyjádřená úplatou za poskytnuté ručení obligacním dlužníkem.¹
33. V této souvislosti je vhodné připomenout zásady pro posuzování znaleckých posudků v rámci občanského soudního řízení.
34. Znalecký posudek soud sice hodnotí jako každý jiný důkaz podle § 132 OSŘ, odborné závěry v něm obsažené však hodnocení soudem podle § 132 OSŘ nepodléhají.² Hodnocení důkazu znaleckým posudkem tedy spočívá v posouzení, zda závěry posudku jsou náležitě odůvodněny, zda jsou podloženy obsahem nálezu, zda bylo přihlédnuto ke všem skutečnostem, s nimiž se bylo třeba vypořádat, zda závěry posudku nejsou v rozporu s výsledky ostatních důkazů a zda odůvodnění znaleckého posudku odpovídá pravidlům logického myšlení. Aby soud mohl znalecký posudek odpovědně hodnotit, nesmí se znalec omezit ve svém posudku na podání odborného závěru, nýbrž z jeho posudku musí mít soud možnost seznat, z kterých zjištění v posudku znalec vychází, jakou cestou k těmto zjištěním dospěl a na základě jakých úvah došel ke svému závěru.³
35. Má-li soud při rozhodování k dispozici dva znalecké posudky s rozdílnými závěry o stejné otázce, musí je zhodnotit v tom smyslu, který z nich a z jakých důvodů vezme za podklad svého rozhodnutí a z jakých důvodů nevychází ze závěru druhého znaleckého posudku; pro tuto úvahu je třeba vyslechnout oba znalce. Jestliže by ani takto nebylo možné odstranit rozpory v závěrech znaleckých posudků, je třeba dát tyto závěry přezkoumat jiným znalcem, vědeckým ústavem nebo jinou institucí.⁴
36. V tomto řízení Soud postupoval v souladu s výše uvedenými zásadami, když s ohledem na rozpornost dvou znaleckých posudků předložených v tomto řízení oba znalce vyslechl. Následně v části 37.30 Rozsudku oba znalecké posudky podrobně zhodnotil za použití výše uvedených principů a důkladně vysvětlil, z kterých důvodů vyšel v otázce obvyklé ceny odměny za ručení dle Smluv ze závěrů Posudku APOGEO a proč naopak nevychází ze závěrů znaleckého posudku docenta Brady. Správnému postupu Soudu při posouzení rozporů výše uvedených znaleckých posudků přispělo i to, že Posudek APOGEO se vypořádal s odlišnými odbornými závěry docenta Brady.⁵
37. V této souvislosti je nutné upozornit, že v rámci výše uvedeného hodnocení závěrů Posudku APOGEO se Soud vypořádal i se všemi výtkami Žalobce a) k Posudku APOGEO, které obsahuje Odvolání IS a

¹ Viz bod 90 Odvolacího rozhodnutí.

² Viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 21.10. 2009 sp. zn. 22 Cdo 1810/2009.

³ Viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 9.2. 2011 sp. zn. 22 Cdo 1561/2010.

⁴ Viz rozhodnutí . rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 16.10. 2019 sp. zn. 27 Cdo 2755/2019.

⁵ Viz obdobně Usnesení Ústavního soudu - senátu ze dne 14.10.1999, sp. zn. IV. ÚS 396/99.

u kterých se nejedná o zpochybňování vlastních odborných závěrů nebo metod použitých v Posudku APOGEO.

38. Zároveň je nutné zdůraznit, že závěry Posudku APOGEO jsou v souladu s výsledky ostatních důkazů, a to konkrétně Indikativního ocenění garancí vypracovaným společností Ernst & Young, s.r.o. ze dne 8. 9. 2014 a Znaleckého posudku č. 5/22171987/10 ze dne 27. 4. 2010 provedených v řízení jako listinné důkazy.
39. S ohledem na výše uvedené nebyly v tomto případě splněny podmínky pro pořízení revizního znaleckého posudku, a proto Soud správně návrh Žalobce a) na provedení tohoto důkazu zamítl.
40. Pokud jde o Stanovisko č. 54/2019 Moore Stephens ZNALEX s.r.o. ze dne 18. 10. 2019 vypracované JUDr. Ing. Lukášem Křístkem, nejedná se o znalecký posudek, a mohlo by být v řízení provedeno pouze jako listinný důkaz, který ovšem nemůže zpochybnit závěry znaleckého posudku provedeného jako důkaz dle § 127a OSŘ. Navíc toto stanovisko obsahuje právní hodnocení, které přísluší pouze soudu. Předložení tohoto stanoviska ze strany Žalobce a) téměř 2 roky po jeho vyhotovení nelze vnímat jinak než čistě účelové a obstrukční. Proto Soud postupoval správně, když provedení tohoto důkazu v řízení nepřipustil.
41. V neposlední řadě je nutné zdůraznit, že otázka přiměřenosti protiplnění je otázkou právní a závěry Posudku APOGEO byly jen jedním z důkazů, na základě kterých Soud dospěl k závěru, že protiplnění poskytnuté Dlužníkovi za převzetí ručitelských závazků ze Smluv není nepřiměřené.

V(3) K údajné znalecké nezpůsobilosti APOGEO (Odvolání IS – část V)

42. Žalobce a) v této části Odvolání IS prakticky jen opakuje tvrzení, která ohledně této otázky vzněsl během řízení před Soudem. Tato námitka je zjevně účelová, když Žalobce a) ji mohl bez pochyby vznést dříve, než na jednání, na kterém byly vyslyšány zástupci APOGEO. Žalobce a) se snaží dovodit tuto údajnou nezpůsobilost z toho, že jmenování APOGEO znaleckým ústavem (nyní znalecká kancelář) neobsahuje stejné obory a činnosti jako jmenování docenta Brady Znalcem. Tak, jak ale správně uvedl Soud v bodu 37.30.24 Rozsudku APOGEO bylo plně způsobilé znalecký posudek ohledně otázky obvyklé ceny ručení vyhotovit.
43. Jelikož Soud neprovedl důkaz znaleckým Posudku APOGEO jako důkaz revizním posudkem, tak jsou výtky Žalobce a), že společnost APOGEO neměla dostatečnou odbornost vyhotovit revizní posudek ke znaleckému posudku docenta Brady, bezpředmětné. Dále je vhodné doplnit, že vyhláška č. 505/2020 Sb., kterou se stanoví seznam znaleckých odvětví jednotlivých znaleckých oborů, jiná osvědčení o odborné způsobilosti, osvědčení vydaná profesními komorami a specializační studia pro obory a odvětví, již v příloze č. 1 neobsahuje v rámci oboru Ekonomika odvětví a specializace docenta Brady, na které Žalobce a) odkazuje s tím, že se údajně jedná o odvětví nutná ke zpracování znaleckého úkolu, který byl předmětem Posudku APOGEO. I z toho lze usoudit, že se jedná jen otázku již překonané terminologie a oprávnění pro oceňování závodů (dříve podniků) již potřebnou specializaci zahrnuje. Naopak lze podotknout, že lze mít pochybnosti o dostatečné způsobilosti docenta Brady, který s oceňováním odměny za ručení a s oceňováním důlních děl zkušenosti nemá, zatímco APOGEO ano.⁶

⁶ Viz poslední odstavec na straně 44 protokolu o dalším jednání před soudem prvního stupně ze dne 13. -14. 9. 2021 č. j. 60/2016-1862 KSOS 25 INS 10525/2016

44. Jelikož dnes už neexistující specializace na „peněžnictví a pojišťovnictví“ k přípravě Posudku APOEGO nebyla zjevně nutná, je rovněž bezpředmětný odkaz Žalobce a) na dnes již neplatnou instrukci Ministerstva spravedlnosti č.j. 26/2017-OJD-ORG/32. Je ovšem vhodné poznamenat, že tato instrukce vyžadovala stejně náročné požadavky (tj. speciální VŠ vzdělání, absolvování specializačního studia či absolvování kurzu znaleckého minima a minimálně desetiletou praxi) i pro odvětví oceňování podniků (nyní závodů).

V(4) K Výkladu ustanovení § 240 InsZ prostřednictvím ustanovení § 235 InsZ (Odvolání IS - Část VI. (a))

45. Žalobce a) se v této části Odvolání IS zabývá údajně nesprávným výkladem vztahu ustanovení § 235 a § 240 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), v platném znění (dále jen „**InsZ**“) ze strany Soudu.
46. Žalobce a) poskytuje výklad totožné judikatury Nejvyššího soudu ČR, na kterou v Rozsudku odkazuje Soud a dále na navazující judikaturu, ale vykládá ji zcela nelogicky přesně opačně než Soud, přičemž se neodvolává ani na žádnou odbornou literaturu, která by takový názor zastávala.
47. V podstatě se jedná o následující odstavec obsažený prakticky ve všech dotčených soudních rozhodnutích Nejvyššího soudu ČR: *„Ustanovení § 235 odst. 1 věty první insolvenčního zákona není samostatnou definicí neúčinného právního úkonu dlužníka; pouze pojmenovává základní rys takového právního úkonu dlužníka, totiž, že jde o právní úkon nebo o právní úkony, kterými dlužník „zkracuje“ možnost uspokojení věřitelů nebo „zvýhodňuje“ některé věřitele na úkor jiných. Z § 240 až § 242 insolvenčního zákona se pak podává, že právě jejich prostřednictvím se dává (pro insolvenční účely) obsah pojmu „zkracující právní úkon dlužníka“ a „zvýhodňující právní úkon dlužníka“.*
48. Z výše podtržených částí příslušného judikатурního závěru jasné vyplývá, že když ustanovení § 235 odst. 1 InsZ není samostatnou definicí, ale pojmenováním základního rysu neúčinného právního úkonu (v poměrech OZ jednání), tak pro neúčinnost konkrétního právního jednání musí být kromě splnění podmínek uvedených v § 240 až § 242 InsZ kumulativně splněn i tento základní (materiální) rys neúčinného právního jednání. Tento závěr potvrzuje i komentářová literatura k InsZ citovaná v Rozsudku.
49. Kromě výše uvedeného je nutné zdůraznit, že pokyn, aby Soud u napadených právních jednání zkoumal i materiální rys zkrácení dle § 235 odst. 1 InsZ učinil v Odvolacím rozhodnutí odvolací soud, když uvedl: *„při hodnocení neúčinnosti právního úkonu je nutno vzít v úvahu to, že skutkové podstaty neúčinných právních úkonů vymezené v § 240 až 242 insolvenčního zákona navazují na obecnou definici neúčinnosti právního úkonu uvedenou v § 235 insolvenčního zákona. Úvahy vedoucí k závěru o neúčinnosti právního úkonu podle § 240 musí být proto vedeny tak, zda je naplněna skutková podstata neúčinného úkonu vymezená v § 235 odst. 1 insolvenčního zákona, zda jsou současně splněny všechny její pozitivní stránky formulované v § 240 odst. 1 a 2 insolvenčního zákona, zda úkon byl učiněn ve lhůtě určené v § 240 odst. 3 insolvenčního zákona a zda není zahrnut v § 240 odst. 4 insolvenčního zákona. Dále je třeba zdůraznit, že právní úkony vymezené v § 240 a § 241 insolvenčního zákona jako neúčinné nevyžadují úmysl dlužníka, avšak právní úkony vymezené v § 242 insolvenčního zákona úmysl dlužníka vyžadují. Nutno vzít v úvahu také právní úpravu ve vztahu k osobám blízkým a osobám tvořícím s dlužníkem koncern. U osob blízkých a osob tvořících s dlužníkem koncern je v § 240 odst. 2 insolvenčního zákona stanovena vyvratitelná právní domněnka existence úpadku dlužníka.“*
50. S ohledem na výše uvedené postupoval Soud v souladu s Odvolacím rozhodnutím a příslušnou judikaturou Nejvyššího soudu ČR, když u napadených právních jednání posoudil i materiální rys zkrácení.

51. Závěrem je nutné zdůraznit, že i pokud by byl správný názor Žalobce a), že materiální rys zkrácení dle § 235 odst. 1 InsZ není třeba zkoumat, nemělo to vliv na správnost Rozsudku, když Soud nejdříve zkoumal splnění podmínek § 240 InsZ tak, jak mu uložil odvolací soud. Jelikož Soud správně posoudil, že podmínky uvedené v § 240 InsZ nebyly splněny, nemohlo posouzení materiálního rysu zkrácení již nic změnit na tom, že podmínky neúčinnosti napadených právních jednání nemohly být naplněny a Soud tak učinil pouze pro úplnost jeho právních závěrů.

V(5) K přiměřenosti protiplnění dle § 240 InsZ (Odvolání IS – část VI. (b))

52. V bodech 128 až 133 Odvolání IS Žalobce a) napadá hodnocení znaleckého posudku č. 1/2019 vyhotoveného docentem Bradou (dále jen „**Posudek Brada**“) učiněné v Rozsudku. Zde je předně nutné odkázat na odstavec 36 výše, kde je shrnuto, proč Soud při provádění a posuzování Posudku APOEGO a Posudku Brada postupoval správně.
53. Žalobce a) uvádí, že podle něj posoudil Soud závěry docenta Brady jako nelogické, protože údajně neposuzoval přiměřenost protiplnění z pohledu Dlužníka. Toto ovšem není pravda. Ve skutečnosti Soud správně shledal, že pokud by měl dle závěrů docenta Brady ručitel obecně obdržet odměnu za poskytnutí ručení, která dokonce převyšuje částku, za kterou ručí, nemělo by to pro jakéhokoliv podnikatele smysl. Jinými slovy závěry docenta Brady představují ekonomický nesmysl, protože za takových podmínek by k poskytování ručení vůbec nedocházelo a už vůbec ne mezi propojenými osobami. Přitom docent Brada tvrdil, že ručení jsou poskytována na komerční bázi mezi personálně či majetkově propojenými osobami.
54. Na první pohled je rovněž zcela nelogické, že pro stanovení obvyklé odměny za poskytnutí ručení použil znalec úrokové sazby fondů rizikového kapitálu a úroky z úvěrů z kreditních karet, když v případě ručení o žádnou investici ani čerpání úvěru nejde, ale jde o poskytnutí zajištění, když ručitel ani žádné finanční prostředky nakonec vynaložit nemusí. Navíc není pravdou, že by tak, jak tvrdí Žalobce a), docent Brada použil tyto sazby proto, že šlo o poskytování ručení ve prospěch osob, u kterých rating není zjišťován nebo je zcela rizikový, když ve skutečnosti se docent Brada na rozdíl od APOGEO ratingem Žalovaných vůbec nezabýval.
55. Zcela nesprávné je tvrzení Žalobce a), že pro určení výše přiměřeného protiplnění za převzetí ručitelských závazků je nerozhodné, že Dlužník již ručil za Staré dluhopisy (tak, jak jsou definovány v Rozsudku), které byly nahrazovány dluhopisy dle SSN. V souladu s judikaturou Nejvyššího soudu ČR⁷ tak, jak uvedl odvolací soud v Odvolacím rozhodnutí: „*Posouzení přiměřenosti poskytnutého protiplnění je otázkou právní, kdy je třeba hodnotit celkový dopad převzetí ručení do „majetkové sféry dlužníka“ z hlediska možnosti věřitelů, jimž k datu nabytí účinků sporného právního úkonu svědčila pohledávka za dlužníkem, dosáhnout vůči dlužníku úhrady pohledávek a schopnosti dlužníka tyto pohledávky zaplatit*“. Proto Soud správně bral při svém rozhodování v potaz existenci Starých dluhopisů a toho, že Dlužník za ně ručil, když tak měl ostatně Soud učinit dle pokynu odvolacího soudu uvedeného v bodu 90 Odvolacího rozhodnutí.
56. Zcela absurdní je tvrzení Žalobce a) uvedené v bodu 120 Odvolání IS ohledně toho, že výklad Soudu ohledně nezkrácení věřitelů Dlužníka s ohledem na nahrazení Starých dluhopisů znamená, že navazujícími neúčinnými právními úkony by bylo možné docílit stavu, kdy by se tyto z podstaty neúčinné právní úkony staly nenapadnutelnými. Ve skutečnosti jednání z roku 2010 (převzetí ručení za Staré dluhopisy) již v roce 2016 nebylo možno v žádném případě napadat jako neúčinné; a bylo by

⁷ Viz např. Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 29. 2. 2016, sp. zn. 29 Cdo 307/2014.

naopak absurdní, kdyby se měla stát neúčinnými jednání z roku 2014, která podmínky pro Dlužníka oproti roku 2010 výrazně zlepšovala.

57. Pokud jde o odkaz Žalobce a) na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 22.12. 2015, sp. zn. 29 Cdo 48/2013, je pro tento případ naprosto nepřiléhavý, když v případě, kterým se tento rozsudek zabýval nebyla za zřízení zajištění (zástavní práva) dluhů propojené osoby dlužníka poskytnuto žádná odměna a osoba, v jejíž prospěch bylo toto zajištění poskytnuto, tvrdila, že přiměřené protiplnění zde představuje regres dlužníka a to, že na základě poskytnutí tohoto zajištění došlo ke zpětvzetí insolvenčního návrhu podaného na ovládající osobu dlužníka. V projednávané věci byla za převzetí ručitelských závazků Dlužníka ze Smluv poskytnuta odměna, jejíž výše odpovídala dle Posudku APOGEO obvyklé ceně takové odměny a Soud při posouzení přiměřenosti protiplnění pouze v souladu s výše uvedeným pokynem odvolacího soudu zkoumal celkovou prospěšnost napadených právních jednání pro Dlužníka a důvody, které k těmto jednáním vedly. Pokud jde o problematiku regresu, s ohledem na závěr výše uvedeného rozsudku: „.....že regresní nárok nepřináší jeho věřiteli žádný prospěch“ lze dovodit, že stejně tak nepřináší ručiteli žádný prospěch subrogační regres, a tudíž jsou nepřijatelné námitky Žalobce a), že ocenění obvyklé odměny za ručení by mělo zohlednit skutečnost, že subrogační regres je v konkrétním případě vyloučen (ve skutečnosti dle Smluv pouze omezen).

K vnitroskupinovému financování a dalším benefitům Dlužníka (body 135 – 148 Odvolání IS)

58. V této části Odvolání IS Žalobce a) nabízí rozsáhlý výklad rozhodnutí Vrchního soudu v Praze č.j. KSPH 64 Icm 2255/2016-112, KSPH 64 Icm 1836/2017-53 a rozsudku Nejvyššího soudu ČR č.j. 29 ICdo 17/2019 -191 týkající se úpadku společnosti PC (dále jen „Řízení PC“). Na základě tohoto výkladu uvádí, že: „*lze tak uzavřít, že protiplněním za převzetí ručení ze strany Dlužníka **nemůže být poskytnutí jakékoliv plnění ze Smluv NWR NV a NWR BV (v jakékoliv podobě, kromě případné úplatné odměny), a to z důvodu, že je nutné striktně odlišit vztah mezi NWR NV, NWR BV, Citibank a Dlužníkem na straně jedné a vztah mezi NWR NV, NWR BV a Dlužníkem na straně druhé. Ze strany NWR NV a NWR BV Dlužníkovi řádné protiplnění za poskytnutí ručení uhrazeno nebylo.***“
59. Výše uvedené konstatování Žalobce a) není úplně srozumitelné a ani z něj nevyplývá, jak jím má být zpochybněna správnost Rozsudku, když Soud nedopěl k tomu, že by snad plnění ze Smluv mělo být protiplněním za převzetí ručitelských závazků Dlužníka dle Smluv. Soud pouze posoudil, že odměna, kterou Dlužník za převzetí těchto ručitelských závazků obdržel je s ohledem na okolnosti a celkový prospěch těchto jednání pro Dlužníka přiměřeným protiplněním.
60. Pokud jde o výše uvedená soudní rozhodnutí, vycházejí z výrazně odlišných skutkových okolností a právní závěry v nich uvedené jsou pro projednávanou věc neaplikovatelné. Předně je nutné zdůraznit, že předmětem Řízení PC byla série smluv uzavřených podle českého práva, která zjevně vedla k převodu majetku dlužníka za nižší než obvyklou cenu a jejichž účastníky byly převážně fyzické osoby. Dále je nutné zdůraznit, že Žalobcem a) poukazované právní jednání, jehož neúčinnost byla v Řízení PC soudy zjištěna, bylo bezúplatné přistoupení k dluhu podle ustanovení § 1892 zákona č. 89/2012, občanský zákoník, v platném znění (dál jen „OZ“), kdy soudy dovodily, že přistoupením k dluhu vznikl dlužníkovi nový závazek vůči věřiteli takového dluhu, a proto měl tento věřitel poskytnout dlužníkovi protiplnění. Je zjevné, že závěry soudů ohledně přistoupení k dluhu podle českého práva nelze použít na převzetí ručitelských závazků podle příslušných zahraničních právních řádů.

Navíc je nutné zdůraznit, že i samotné skutkové okolnosti případu posuzovaného v rámci Řízení PC jsou Žalobcem a) nesprávně popsány. V tabulce v bodu 146 Odvolání IS, ve které se Žalobce a) porovnává oba případy s cílem je prezentovat jako obdobné, uvádí v druhé kolonce řádku nazvaného „Osoba povinná poskytnout protiplnění“ nesprávně „JČ“, když správně tam má být uvedeno TH, což je osoba věřitele. Zásadní rozdíl tedy spočívá v tom, že v případě řešeném v rámci Řízení PC se jednalo o bezúplatné přistoupení k dluhu, kdy měl dle soudů protiplnění poskytnout věřitel. Oproti tomu v projednávané věci se jedná o úplatné převzetí ručitelských závazků dlužníkem podle cizího práva, přičemž protiplnění měl a skutečně poskytl obligační dlužník (tj. Žalovaní). Je tedy nutné uzavřít, že soudní rozhodnutí přijatá v Řízení PC nemají vliv na správnost Rozsudku.

V(6) K posouzení úpadku Dlužníka v době podpisu Smluv (Odvolání IS – část VI. (b))

61. V úvodu této části Odvolání IS Žalobce a) tvrdí, že rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 31.3. 2021 sp. zn. 29 ICdo 50/2019 (dále jen „**Rozsudek 50/2019**“), na základě kterého Soud dovodil, že závěry odvolacího soudu o tom, že převzetí ručitelských závazků ze Smluv vedlo k úpadku Dlužníka jsou překonané, je údajně nepřiléhavý pro projednávanou věc. Tuto údajnou nepřiléhavost dovozuje z toho, že Rozsudek 50/2019 uzavřel, že vznik zástavního práva nemůže sám o sobě vést k úpadku, ale v projednávaném případě jde o ručení dle práva státu New York, které bylo nerozdílné, bezpodmínečné a neodvolatelné a navíc údajně bez subrogačního regresu (ve skutečnosti ovšem šlo o subrogaci omezenou).⁸
62. Dle Žalovaných není tento rozdíl podstatný, když jak zástavní právo, tak i ručení (byť podle cizího práva) jsou bezpochyby zajištěním tak, jak je definováno v § 2010 odst. 1 věta první OZ: „*Dluh lze zajistit, zaváže-li se třetí osoba věřiteli nebo ve prospěch věřitele za dlužníkovu plnění, anebo dá-li někdo věřiteli nebo ve prospěch věřitele majetkovou jistotu, že dlužník svůj dluh splní.*“ Tak, jak správně uvedl odvolací soud v bodu 57 Odvolacího rozhodnutí, i české právo zná neakcesorické závazky, jejichž účinkem je zajištění dluhu.
63. Dále je podstatné, že dle Rozsudku 50/2019 nemůže vznik zástavního práva vést k úpadku, protože sám o sobě nemá za následek zmenšení majetku dlužníka. Přesně to stejné platí i pro převzetí ručitelských závazků Dlužníkem ze Smluv, kdy ani samotný vznik tohoto zajištění neměl za následek zmenšení majetku Dlužníka.
64. S ohledem na výše uvedené Soud správně aplikoval závěry Rozsudku 50/2019 na projednávanou věc a uzavřel, že samotné převzetí ručitelských závazků Dlužníka ze Smluv nemohlo vést k úpadku Dlužníka.
65. V této souvislosti je nutné připomenout, že odvolací soud dospěl k závěru o tom, že převzetí ručitelských závazků Dlužníka ze Smluv vedlo k úpadku Dlužníka bez toho, že by to kdokoliv ze žalobců tvrdil a bez provedení jakéhokoliv dokazování ohledně této otázky. Odvolací soud tak svou úvahou a především závěrem, že Smlouvy vedly k úpadku Dlužníka v květnu 2016, uvedeným v bodě 76 Odvolacího rozhodnutí, vybočil ze základní zásady civilního řízení, tedy zásady dispoziční. Pokud odvolací soud opíral své úvahy o to, že insolvenční soud zjistil úpadek Dlužníka na základě jeho insolvenčního návrhu, který uváděl Pohledávky jako závazky Dlužníka, zjevně opominul, že insolvenční soud namísto řádného osvědčení úpadku se jen bez dalšího spolehnul na insolvenční návrh.

⁸ Viz bod 64.5 Rozsudku.

66. Dlužník v insolvenčním návrhu označil Pohledávky, které byly podmíněné za své závazky, ale ve smyslu § 104 odst. 3 InsZ je neoznačil jako pohledávky věřitele, které popírá. Pouze „díky“ tvrzeným závazkům vůči Žalovanému č. 1, později Dlužníkem popřeným, tak Dlužník v insolvenčním návrhu vytvořil konstrukci svého „těsného“ předlužení. Ony tvrzené závazky však nebyly jak z hlediska právních předpisů, tak zavedené účetní metodiky správně uvedeny ve finančních výkazech Dlužníka (tedy v rozvaze na straně pasiv), avšak insolvenční soud se touto skutečností vůbec nezabýval. Rovněž se insolvenční soud nezabýval ani tím, že insolvenční návrh vůbec neřešil další provozování svého podniku (závodu), což je zákonný požadavek pro posouzení předlužení ani zjevnými pochybnostmi Dlužníka o svém předlužení, když alternativně insolvenčnímu soudu nabízel, aby rozhodl o zjištění jeho hrozícího úpadku.
67. Insolvenční soud vzal bez dalšího (veden neúplnými tvrzeními a důkazy v insolvenčním návrhu, a tudíž procesně i věcně vadným způsobem) za evidentní, že věřitelé uplatní Pohledávky své vůči Dlužníkovi z titulu ručení. Přitom však pro ně bylo mnohem přirozenější (a je to tak obvyklé i v praxi), aby se uspokojili z jiného zajištění a platbu od Dlužníka jako provozní společnosti žádali až na posledním místě, když jiné zajišťovací instrumenty neexistují nebo selžou. Typicky totiž pro věřitele není výhodné, aby akcelerováním plateb vystavili ručitele insolventi (a ohrozili tak uspokojení svých pohledávek). Výhodnější je, aby realizovali např. zástavní právo na akcie provozní společnosti; takové zástavní právo zde přitom bylo k dispozici (viz body 34.77 a 34.79 Rozsudku). Koneckonců i Alternativní plán restrukturalizace (Alternative Restructuring Scheme) obsažený v části 6 plánu neformální restrukturalizace dluhu 2014 (Scheme of Arrangement) (dále jen „**Plán neformální restrukturalizace**“) předpokládal jako náhradní řešení restrukturalizace prodej akcií Dlužníka a společnosti NWR Karbonia.
68. Nad rámec výše uvedeného se jeví jako naprosto nelogické, aby uzavření Smluv, které mimo jiné vedlo k tomu, že ručitelské závazky Dlužníka se snížily o cca 165 milionů EUR, mohlo vést k úpadku Dlužníka v roce 2016. Blíže si Žalovaní dovolují odkázat na jejich argumentaci ohledně této otázky uvedenou v části III(5) jejich procesního stanoviska ze dne 9.4. 2021 (dále jen „**Procesní stanovisko**“).
69. V dalších bodech této části Odvolání IS Žalobce a) opakuje své dřívější námitky, proč údajně Soud špatně posoudil, že Dlužník v rozhodné době nebyl v úpadku ve formě předlužení (úpadek ve formě platební neschopnosti ani žalobci nenamítali). Žalovaní se k těmto námitkám níže stručně vyjadřují.

K posouzení úpadku z účetní závěrky ke dni 31.12. 2014 a k hodnotě majetku Dlužníka

70. Žalobce a) tvrdí, že Soud nesprávně zjistil skutkový stav, když při posuzování úpadku použil účetní závěrku Dlužníka sestavenou k 31.12. 2014. Ve skutečnosti ovšem Soud správně posuzoval, zda byl Dlužník v Úpadku v době uzavření Smluv (dále jen „**Rozhodná doba**“). Při tomto posouzení vycházel z celé řady důkazů, mezi nimi i z účetní závěrky Dlužníka k 31.12. 2014, přičemž jasně zdůvodnil, proč je možné tento dokument pro tyto účely použít a to je věrohodnost a správnost údajů v účetní závěrce obsažených. Soud se ovšem zabýval i dalšími důkazy jako je Výroční zpráva Dlužníka za rok 2014, která kromě účetní závěrky k 31.12.2014 obsahuje ucelené údaje o hospodaření Dlužníka po celý finanční rok 2014 – tedy zahrnuje i Rozhodnou dobu, údaje v ní uvedené byly ověřeny auditorem i ohledně jejich souladu s účetní závěrkou a Zprávou o vztazích. Dále se jednalo o přehled aktiv a pasiv Dlužníka k 30.9.2014 (viz body 34.70, 37.28 a 84.13.45 Rozsudku), zápis z 5. zasedání představenstva Dlužníka č. 59. - 60. ze dne 7. 11. 2014, který je součástí dokumentace k 47. zasedání dozorců rady Dlužníka, rozhodné skutečnosti jako byla např. připravovaná neformální restrukturalizace dluhu 2014, vývoj cen energetického a koksovatelného uhlí na světových trzích,

finanční a investiční plán Dlužníka na rok 2015, přijatá úsporná opatření, úpravy hodnoty majetku na základě výnosového ocenění provedeného ke konci roku 2014 (opravné položky) apod.

71. V této souvislosti je nutné zdůraznit, že všechny tyto důkazy dokládají, že účetní závěrka sestavená k 31.12.2014 mohla sloužit jako jeden z podkladů pro posouzení úpadku Dlužníka v Rozhodné době. V žádném případě nevznikly žádné pochybnosti o tom, že by stav Dlužníkova majetku a závazků v Rozhodném období se mohl oproti údajům zjištěným z účetní závěrky Dlužníka k 31.12.2014 lišit tak, že by byl Dlužník v Rozhodné době předlužený. Naopak z údajů v přehledu aktiv a pasiv Dlužníka k 30.9.2014 by se dalo dovodit, že hodnota majetku Dlužníka po odečtení jeho závazků byla v Rozhodném období ještě vyšší. Jelikož Žalobce a) (kromě níže popsaneho údajného nadhodnocení majetku Dlužníka při kterém odkazuje na znalecký posudek pořízený v roce 2017) neuvádí konkrétní tvrzení natož důkazy ohledně toho, proč by měl být stav majetku a závazků Dlužníka v Rozhodné době jiný, než jak určil Soud, vyznívají jeho námitky ohledně použití účetní závěrky Dlužníka sestavené k 31.12.2014 pro posouzení úpadku Dlužníka jako nepřesvědčivé.
72. V neposlední řadě je nutné zdůraznit, že nedílnou součástí posuzování možného předlužení je zjištění toho, zda byl Dlužník schopen pokračovat ve své další podnikatelské činnosti (going concern), což jasně vyplývá z Výroční zprávy Dlužníka za rok 2014.
73. Pokud jde o Žalobcem a) citovanou část Nálezu Ústavního soudu ČR ze dne 27.11. 2018 sp. zn. III. ÚS 647/15 je pro projednávanou věc neaplikovatelná, protože požadavky na znalecké posudky nelze automaticky vztahovat na právní posouzení ze strany soudu. Navíc Soud nepostupoval tak, že by úpadek hodnotil budoucností, ale výhledem do budoucnosti, když dle příslušných ustanovení InsZ je při posuzování předlužení nutné přihlédnout k dalšímu provozování závodu Dlužníka, jelikož bylo možné důvodně předpokládat, že Dlužník bude moci v provozu svého závodu pokračovat.
74. Pro úplnost je nutné uvést, že tak, jak správně Soud v Rozsudku zdůraznil, posouzení úpadku je otázkou právní, a tudíž pořízení znaleckého posudku ohledně této otázky, které navrhoval Žalobce a), nepřípadá v úvahu, a tudíž Soud provedení tohoto důkazu správně odmítl.
75. Žalobce a) dále tvrdí, že hodnota majetku Dlužníka uvedená v účetní závěrce k 31.12. 2014 byla nadhodnocená. Takové údajné nadhodnocení majetku Žalobce a) odůvodňuje vytvořením výrazných opravných položek Dlužníka v letech 2013 – 2015. Přitom opak je pravdou. Na doplnění závěrů Soudu zejména v čl. 84.13.35 a 84.13.36 Rozsudku Žalovaní uvádějí, že pokud je tržní hodnota aktiv nižší, než je uvedena v rozvaze, tak se v účetní rozvaze tato hodnota sníží prostřednictvím opravné položky na jejich aktuální tržní hodnotu. V zákonu č. 563/1991 Sb., o účetnictví, v platném znění v Rozhodné době, (dále jen „ZOÚ“) je zakotvena zásada opatrnosti, ze které vyplývá, že položky aktiv nemohou být nadhodnoceny, když neumožňuje ZOÚ přecenění dlouhodobého majetku směrem nahoru. Umožňuje zachytit pouze snížení hodnoty pod účetní hodnotu majetku prostřednictvím opravných položek k majetku. V případě, když je tržní hodnota aktiv vyšší, než je jejich účetní hodnota, tak se aktiva ponechají v původních nákladech pořízení, snížených o odpisy. Hodnotu aktiv lze však zvýšit snížením hodnoty opravných položek k majetku.
76. Dále Žalobce a) dovozuje nadhodnocení majetku Dlužníka v účetní závěrce k 31.12. 2014 ze znaleckého posudku A-Consult ohledně ocenění majetkové podstaty Dlužníka pro účely insolvenčního řízení k 31.12. 2016, který byl vyhotoven s fiktivním předpokladem, že k datu ocenění majetkové podstaty Dlužníka došlo k ukončení provozu jeho podniku. K této skutečnosti nedošlo ani v roce 2014, ani v roce 2016 ani v letech pozdějších. Hodnoty uvedené v tomto znaleckém posudku jsou proto pro zkoumání, nebo i jen pro porovnávání s hodnotou majetku Dlužníka v Rozhodné době absolutně nepoužitelné, jak správně dovodil Soud ve svém Rozsudku.

K nezahrnutí vnitroskupinových závazků do hodnoty závazků pro účely posouzení úpadku

77. V bodech 168 až 172 Odvolání IS označuje Žalobce a) nezahrnutí vnitroskupinových závazků Dlužníka v rámci koncernu NWR do hodnoty jeho závazků pro posouzení úpadku jako nesprávné právní posouzení věci Soudem. Žalobce a) ovšem nepřináší žádné argumenty ohledně toho, že by takový postup byl zákonem vyloučen. Soud v Rozsudku jasně zdůvodnil, proč takto postupoval, přičemž je nutné zdůraznit, že s ohledem na systematickou kapitalizaci vnitropodnikových úvěrů Dlužníka v letech 2014 i 2015 bylo možné důvodně očekávat, že nedojde k vymáhání takových závazků.
78. Pokud jde o polemiku ohledně postavení koncernových věřitelů uvedenou v bodu 169 Odvolání IS, je nutné uvést, že není pochyb o tom, že koncernoví věřitelé obecně mohou do insolvenčního řízení přihlašovat své pohledávky. Podstata úvahy Soudu ale tkví v tom, že podle konkrétních okolností tohoto případu dospěl k závěru, že zde koncernoví věřitelé nepostupovali tak jako „externí“ věřitelé a jejich pohledávky nebyly z hlediska skutečného zatížení Žalobce b) dluhem srovnatelné s pohledávkami externích věřitelů.
79. V této souvislosti je nutné připomenout, že sám Žalobce a) zastává v odborném článku, na který odkazuje Rozsudek v bodech 84.14.3 a 84.14.4 kategorický názor, že vnitroskupinové úvěry jsou ve skutečnosti formou financování vlastním kapitálem a tudíž je nutné je nezahrnovat do závazků dlužníka pro účely posouzení předlužení.
80. Pokud jde o rozhodnutí Vrchního soudu v Praze citovaná v bodu 171 Odvolání IS, jsou zcela nepřiléhavá na situaci Dlužníka v Rozhodné době. Předně se tato rozhodnutí týkala posuzování úpadku ve formě platební neschopnosti, když navíc (na rozdíl od Žalovaných) přihlásili dotčení koncernoví věřitelé své pohledávky do insolvenčního řízení dotčeného dlužníka. Naopak v projednávané věci jediný akcionář Dlužníka vždy v situaci, kdy by mohl rozvahový test vykazovat záporný vlastní kapitál, přistoupil ke kapitalizaci svých pohledávek za Dlužníkem, čímž jednak posílil jeho kapitálové vybavení a současně došlo ke snížení úvěrové zátěže s kladným dopadem na *cash flow* Dlužníka.
81. Nad rámec výše uvedeného je nutné dodat, že majetek Dlužníka v Rozhodné době převyšoval jeho závazky i pokud by do nich byly zahrnuty vnitroskupinové závazky.

K nezahrnutí mimobilančních závazků a rezerv pro účely posouzení úpadku

82. V bodech 173 až 183 Odvolání IS Žalobce a) opakuje svá dřívější tvrzení o tom, že Soud údajně nesprávně nezahrnul mimobilanční závazky a rezervy do závazků Dlužníka pro účely posouzení úpadku.
83. Žalobce a) zejména vyčítá Soudu, že údajně nesprávně posoudil pravděpodobnost plnění z titulu ručení v Rozhodné době. Jeho hodnocení je ovšem mylné. Žalobce a) sice cituje rozhodnutí High Court of Justice in England and Wales (dále také jen „**Anglický soud**“) ze dne 5. 9. 2014 (dále také jen „**Rozhodnutí anglického soudu**“), kterým byl schválen Plán neformální restrukturalizace, ale zcela pomíjí, že tato obsahovala mimo jiné nahrazení Starých dluhopisů novými dluhopisy dle SSN se splatností až v roce 2020 a její součástí bylo znění všech Smluv. Tudíž v Rozhodné době bylo při uzavírání Smluv skutečně zřejmé, že pravděpodobnost plnění Dlužníka z ručení je praktická nulová.
84. Z pohledu Dlužníka tedy neexistoval v Rozhodné době žádný podstatný důvod, proč by Dlužník měl na svůj mimobilanční (podrozvahový) závazek z titulu ručení vytvářet rezervu. Jak je patrné i z Výročních zpráv Dlužníka za roky 2013 a 2014, auditor ani vytvoření takové rezervy nepožadoval.

85. Pokud jde o nezahrnutí rezerv do závazků Dlužníka pro účely posouzení úpadku, Žalobce a) nenabízí žádnou argumentaci ohledně toho, proč by měl být takový postup Soudu nesprávný. K citacím z Posudku Brada v bodě 181 Odvolání IS lze uvést následující: Docent Brada evidentně míchá nesouvisející pojmy ztráta a úhrada závazků, když tvrdí, že: „rezervu na krytí [...] **ztrát** – protože společnost OKD byla součástí konsolidovaného celku spolu se společností NWR NV [...] bylo důvodné předpokládat, že se společnost OKD bude muset podílet na případné **úhradě závazků** NWR NV...“. Navíc v Rozsudku 225/2016 se jasně konstatuje, že žádná rezerva na ztrátová období se nevytváří (viz bod 395 tohoto rozsudku). Pokud Docent Brada uvedl, že: „... OKD bude muset plnit s pravděpodobností hraničící s jistotou své závazky z titulu poskytnutých ručení...“ ukazuje tím, že neznal nebo ignoroval jiné zajištění závazků z dluhopisů dle SSN.
86. Ohledně dalších tvrzení uvedených v této části Odvolání IS odkazují Žalovaní na stránky 17 - 19 svého vyjádření k odvoláním proti Prvnímu rozsudku ze dne 15.4. 2020 (dále jen „**Vyjádření k Odvoláním**“).
- V(7) Ke koncernu Dlužníka (Odvolání IS – část VII)**
87. V této části Odvolání IS, Žalobce a) opakuje a dále rozvíjí svá tvrzení o tom, že údajně schválením Plánu neformální restrukturalizace Anglickým soudem vznikl koncern Dlužníka, skupiny NWR a věřitelů zastupovaných Žalovaným č. 1.
88. V první řadě je nutné zdůraznit, že odvolací soud by k tomuto tvrzení vůbec neměl přihlížet, protože (i) tak, jak je uvedeno v bodu 34.16 Rozsudku, účastníci včetně Žalobce a) učinili nesporným, že Dlužník, Žalovaný č. 2 a Žalovaný č. 3 tvořili v době uzavření Smluv koncern (holding), přičemž mateřskou společností skupiny NWR byla společnost New World Resources Plc (dále jen „**NWR Plc**“)⁹ a (ii) ohledně této otázky již nastala koncentrace řízení.
89. Pokud jde o koncentraci řízení, v rámci jednání u odvolacího soudu byl Žalobce a) poučen a vyzván podle ustanovení § 118a odst. 1 a 3 OSŘ, aby doplnil skutková tvrzení v odpůrčí žalobě o tvrzení, z nichž bude konkrétně vyplývat, kteří konkrétní věřitelé dle SSN a kteří konkrétní věřitelé dle SSCF a na ni navazující ICA byli vůči Dlužníkovi v postavení osob blízkých či s Dlužníkem tvořily koncern a k těmto doplněným tvrzením potom označil důkazy. Na tuto výzvu reagoval Dlužník a) svým podáním ze dne 9.10. 2020 (dokument uveřejněný v insolvenčním rejstříku Dlužníka pod č. C19 – 172). V tomto podání ovšem Žalobce a) tvrdil, že někteří z věřitelů na základě dluhopisů vydaných dle SSN se staly osobou blízkou či osobou, se kterou tvoří Dlužník koncern tím, že v důsledku restrukturalizace 2014 nabyli akcie společnosti NWR Plc. Navíc tvrdil, že osoby označené jako „Původní věřitelé“ v Příloze č. 1. SSCF (dále jen „**Původní věřitelé**“) nejsou ve skutečnosti držitelé dluhopisů dle SSN, ale pouhými prostředníky. Nakonec Žalobce a) uzavřel, že minimálně Zdeněk Bakala, Petr Kadas, BXR Group Limited, CERCL Mining B.V., Crossroad Capital Investments Inc. a všechny osoby propojené se Zdeňkem Bakalou a jeho skupinou BXR jsou věřitelé dle SSN a zároveň byli v koncernovém vztahu k Dlužníkovi. V řízení před Soudem, které následovalo po koncentraci řízení a stejně tak v Odvolání IS přináší ovšem Žalobce a) ohledně této otázky nová tvrzení, která jsou dokonce v rozporu s výše uvedeným, jsou těžko srozumitelná a na první pohled účelová.
90. Byť k novým tvrzením Žalobce a) ohledně vzniku údajného koncernu nemá být v tomto řízení přihlíženo, Žalovaní se k nim z opatrnosti vyjadřují. Tato tvrzení jsou naprosto absurdní, když jsou nejen v přímém rozporu se skutkovým stavem, ale dokonce i popírají definici koncernu podle českého

⁹ Žalobce a) takto vymezoval koncern, jehož součástí je Dlužník, i v Odpůrčí žalobě (viz odstavce 52 až 55).

práva. Dle ustanovení § 79 odst. 1 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), v platném znění (dále jen „ZOK“): „*Jedna nebo více osob podrobených jednotnému řízení (dále jen „řízená osoba“)* jinou osobou nebo osobami (dále jen „řídící osoba“) tvoří s řídící osobou koncern.“ a dle § 79 odst. 2 ZOK: „*Jednotným řízením je vliv řídící osoby na činnost řízené osoby sledující za účelem dlouhodobého prosazování koncernových zájmů v rámci jednotné politiky koncernu koordinaci a koncepční řízení alespoň jedné z významných složek nebo činností v rámci podnikání koncernu.*“

91. Schválení Plánu neformální restrukturalizace Anglickým soudem nezaložilo žádnou řídící osobu a Žalobce a) ani takovou osobu neuvádí. Nešlo zde o žádné jednotné řízení: (i) šlo o jednorázové vypořádání jednoho dluhu (chybí zde dlouhodobé prosazování koncernových zájmů), (ii) restrukturalizace jednoho dluhu není významnou složkou nebo činností podnikání a (iii) držitelé dluhopisů nijak své podnikání nekoordinovali a nekoordinují ani mezi sebou ani se skupinou NWR. Zároveň Žalobce a) tvrdí, že koncern byl vytvořen s Původními věřiteli, o kterých dříve uváděl, že skutečnými věřiteli z dluhopisů dle SSN nebyli a byli pouze prostředníky.
92. Žalobce a) si vzájemně protirečí, když podle něj údajný koncern vzniknul schválením Plánu neformální restrukturalizace Anglickým soudem, čímž byli účastníci údajně zavázáni určitým způsobem postupovat (bod 199 Odvolání IS), jinde zase tvrdí, že koncern vznikl v důsledku realizace Plánu neformální restrukturalizace (druhý odstavce bodu 198 Odvolání IS) a na dalším místě zase tvrdí, že se jednalo o koncern založený na obligačním vztahu a společném jednání ve shodě (bod 204 Odvolání IS).
93. Pro ilustraci absurdnosti tvrzení Žalobce a) Žalovaní uvádějí, že obdobně by v takovém případě měl koncern vzniknout, pokud soud schválí soudní smír ohledně sporu týkajícího se úhrady dluhu společnosti uplatňovaného věřitelem v takovém řízení. Stejně tak jistě nikdo nepochybuje, že koncern nevznikne mezi věřiteli a dlužníkem tím, že insolvenční soud schválí reorganizační plán.
94. Pokud jde o závazky (nikoliv povinnosti) Dlužníka, dalších členů koncernu NWR a práva a povinnosti věřitelů ze Starých dluhopisů zmiňované v Plánu neformální restrukturalizace a citované v bodu 201 Odvolání IS, je naprosto přirozené, že při restrukturalizaci dluhu Žalovaného č. 2 ze Starých dluhopisů se tyto osoby zavázaly takovou restrukturalizaci podpořit. Zároveň Plán neformální restrukturalizace samozřejmě obsahuje práva a povinnosti věřitelů ze Starých dluhopisů. Pokud jde o Dlužníka, tak nejen že byl také členem koncernu NWR, ale zároveň ručil za dluhy ze Starých dluhopisů a tudíž byla jeho podpora Plánu neformální restrukturalizace nezbytná.
95. V neposlední řadě je nutné objasnit, že výklad Plánu neformální restrukturalizace, který podává Žalobce a) neodpovídá skutečnosti. Plán neformální restrukturalizace se týkal výhradně Starých dluhopisů a nic jiného neupravoval ani upravovat nemohl. Jednalo se o ujednání mezi Žalovaným č. 2 jako emitentem a držiteli Starých dluhopisů, které nemohlo ukládat povinnosti jiným osobám. Plán neformální restrukturalizace předpokládal určité kroky třetích osob, ale jednalo se o odkládací podmínky, jejichž splnění bylo nutné pro účinnost Plánu neformální restrukturalizace, ale ten nikoho k jejich uskutečnění nezavazoval. Pokud měla společnost NWR Plc vydat akcie držitelům dluhopisů, musela tak společnost NWR Plc učinit sama na základě svého vlastního rozhodnutí. Pokud by k takovým krokům nedošlo, Plán neformální restrukturalizace by nenabyl účinnosti. Ve skutečnosti tudíž Plán neformální restrukturalizace nezakládal povinnosti třetích osob, ale popisoval podmínky, které musí být splněny, aby nabyl účinnosti. Je nutné zdůraznit, že Rozhodnutí anglického soudu

nikoho nezavazovalo postupovat podle Plánu neformální restrukturalizace, ale pouze povolilo realizovat tento plán, jelikož Anglický soud shledal, že je spravedlivý.¹⁰

96. Nesprávné jsou i úvahy Žalobce a) o tom, že držitelé Starých dluhopisů jednali údajně ve shodě s cílem vykonávat faktický vliv nad Dlužníkem. Držitelé Starých dluhopisů tak, jak je běžné, vytvořili „ad hoc skupinu“ největších držitelů Starých dluhopisů, aby vyjednávali podmínky pro širší skupinu držitelů Starých dluhopisů. Jakmile byly tyto podmínky dojednány, byly předloženy všem držitelům Starých dluhopisů, aby o nich hlasovali. Tak, jak je uvedeno, v odstavci 26 Rozhodnutí anglického soudu každý z držitelů Starých dluhopisů hlasoval samozřejmě ve svém vlastním zájmu. To, že jednotlivé osoby, které se na uskutečňování Plánu neformální restrukturalizace podílely, postupovaly samostatně, potvrzuje i to, že měly své vlastní právní a finanční poradce. Například Společnost Blackstone Group International LLP byla finančním poradcem Žalovaného č. 2 a jeho právním poradcem byl White & Case LLP. Společnost Freshfields Bruckhouse Deringer LLP byla právním poradcem „ad hoc skupiny“ držitelů Starých dluhopisů, Clifford Chance LLP byla právním poradcem představenstva NWR Plc, Latham & Watkins LLP byla právním poradcem CERCL Mining a Norton Rose Fulbright LLP byla právním poradcem Žalovaného č. 1.¹¹
97. Pokud jde o Smlouvu o zákazu prodeje dluhopisů a restrukturalizaci (Lock-up and Restructuring Agreement) a písemné závazky Dlužníka a dalších společností skupiny NWR podporovat Plán neformální restrukturalizace, byly učiněny proto, že anglické soudy se běžně dotazují společnosti, která žádá o schválení takového plánu restrukturalizace, zda může být plán uskutečněn, pokud bude plán soudem schválen. Proto jsou takové dohody běžně uzavírány a závazky poskytovány, aby mohla dotčená společnost soudu ukázat, že navrhovaný plán restrukturalizace je proveditelný.

V(8) K údajnému naplnění podmínek neúčinnosti Smluv (Odvolání IS – část VIII.)

98. V části VIII. Odvolání IS Žalobce a) shrnuje svá předchozí tvrzení, ze kterých má plynout, že splnění podmínek pro rozhodnutí o neúčinnosti Smluv bylo v řízení prokázáno a že Soud tedy o této neúčinnosti měl rozhodnout.
99. Jelikož Žalovaní v předcházejících částech tohoto vyjádření vyvrátili tvrzení Žalobce a) ohledně údajné neúčinnosti Smluv, lze naopak ohledně splnění zákonných podmínek neúčinnosti Smluv uzavřít toto:
- (i) na základě Posudku APOGEO, který stanovil obvyklou cenou odměny za převzetí ručitelských závazků ze Smluv a dalších výhod, které pro Dlužníka ze Smluv vyplývaly, bylo prokázáno, že Dlužník obdržel za převzetí ručitelských závazků ze Smluv obvyklou odměnu a dále bylo ostatními provedenými důkazy prokázáno, že převzetí těchto ručitelských závazků mělo pozitivní vliv na majetkovou sféru Dlužníka a vyšší uspokojení věřitelů Dlužníka – tedy podmínka dle § 240 odst. 1 InsZ nebyla splněna;
 - (ii) S ohledem na Rozsudek 50/2019 jsou překonány závěry Odvolacího rozhodnutí o tom, že převzetí ručitelských závazků Dlužníka ze Smluv vedlo k úpadku Dlužníka v roce 2016, který byl navíc insolvenčním soudem nedostatečně zjištěn (viz odstavce 65 - 67 výše) a v řízení bylo prokázáno, že Dlužník nebyl v době uzavírání Smluv v Úpadku - tedy podmínka dle § 240 odst. 2 InsZ nebyla rovněž splněna;

¹⁰ Viz odstavec 26 Rozhodnutí anglického soudu.

¹¹ Viz definice „Advisers“ (Poradci) na straně 2 Plánu neformální restrukturalizace.

- (iii) Žalobce a) neprokázal, že by Žalovaný č. 1 respektive věřitelé, které zastupuje, byli v době uzavření Smluv osobami Dlužníkovi blízkými nebo osobami, se kterými Dlužník tvoří koncern. Smlouvy byly uzavřeny ve prospěch osob, které Žalovaný č. 1 zastupuje, více než jeden rok před zahájením insolvenčního řízení ohledně Dlužníka, a tudíž podmínka dle § 240 odst. 2 InsZ nebyla splněna; a
- (iv) Jelikož Dlužník mohl v souladu s ustanovením § 240 odst. 4 odst. d) InsZ nejen očekávat, ale ve skutečnosti i očekával že ze Smluv bude mít přiměřený prospěch a jak Soud správně zjistil, tyto úkony nebyly činěny ve prospěch osoby Dlužníkovi blízké nebo osoby, která tvoří s Dlužníkem koncern, a věřitelé ze Smluv, v jejichž prospěch byl úkon učiněn, nemohli ani při náležité pečlivosti poznat, že Dlužník je v úpadku, nebo že by dokonce tento úkon mohl vést k úpadku Dlužníka, napadené právní úkony nejsou úkony bez přiměřeného protiplnění dle § 240 odst. 4 InsZ.

100. Z výše uvedeného jasně vyplývá, že nebyla splněna ani jedna z podmínek neúčinnosti Smluv dle § 240 InsZ, přičemž pro určení takové neúčinnosti musí být splněny všechny tyto podmínky. Nad rámec posouzení splnění podmínek dle ustanovení § 240 InsZ dále Soud v souladu s Odvolacím rozhodnutím zkoumal, zda napadené právní jednání naplnilo rovněž materiální rys zkrácení věřitelů dle ustanovení § 235 odst. 1 InsZ. Soud v Rozsudku správně uzavřel, že takový materiální rys zkrácení zde naprosto chybí.

V(9) K podmínkám řízení (Odvolání IS – část IX)

101. V této části Odvolání IS Žalobce a) vznáší obdobné námitky ohledně údajné procesní nezpůsobilosti Žalovaného č. 1, které jsou obsaženy v Odvolání SPOKD. Proto si v této otázce Žalovaní dovolují odkázat na část IV(2) tohoto vyjádření.

V(10) K náhradě nákladů řízení (Odvolání IS – část X)

102. Žalovaní jsou přesvědčeni, že Soud stanovil náhradu nákladů správně a v souladu s Odvolacím rozhodnutím. Námitky Žalobce a) v této otázce včetně snahy očernit Soudkyni jsou naprosto nepřipadné. Tak, jak již bylo dříve uvedeno Žalovanými, skutečnost, že soud dospěje k jiným závěrům než účastník, nemůže zakládat pochybnosti o nestrannosti soudce.

VI.

Shrnutí a návrh

103. Námitky obsažené v Odvoláních lze shrnout do těchto oblastí: (i) obstrukční procesní námitky jako je údajné nesprávné obsazení Soudu, neexistence procesní způsobilosti Žalovaného č. 1 nebo podjatost APOGEO, (ii) námitky ohledně otázek, které již byly v řízení uzavřené (buď otázky týkající se platnosti a vynutitelnosti ručitelských závazků ze Smluv nebo skutková tvrzení, ohledně nichž proběhla koncentrace řízení) a (iii) výhrady ke skutkovým zjištěním Soudu či k jeho právním závěrům ohledně údajné neúčinnosti ručitelských závazků ze Smluv. Byť se jedná v naprosté většině o opakování argumentace, kterou Žalobci uplatňovali v předcházejícím řízení a Soud se s ní v Rozsudku vypořádal, Žalovaní se z procesní opatrnosti výše k těmto námitkám vyjádřili a jasně je vyvrátili.

Návrh

104. S ohledem na výše uvedené Žalování navrhuji, aby odvolací soud Rozsudek v plném rozsahu jako věcně správný potvrdil a přiznal Žalovaným náhradu nákladů odvolacího řízení.

New World Resources N.V.

JUDr. Ivo Janda Ph.D., advokát
na základě plné moci

Mgr. David Ilczyszyn
Digitally signed by
Mgr. David Ilczyszyn
Date: 2022.02.18
08:41:31 +01'00'

NWR Holdings B.V.

Mgr. David Ilczyszyn, advokát
na základě plné moci

JMÉNEM REPUBLIKY

[illegible]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

|

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

|

[REDACTED]

■

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

2.

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

|

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

■

4.

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

|

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

|

[REDACTED]

7. [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

I [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

I [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]

I

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

I

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

I

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]

■. [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

■

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED].

21. [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

■. [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

■

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

■

[REDACTED]
[REDACTED]

■ [REDACTED]
[REDACTED]

■

[REDACTED]
[REDACTED]

■. [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

■

[REDACTED]

■

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]

■. [REDACTED]
[REDACTED]

|

[REDACTED]
[REDACTED]

|

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

|

■ [REDACTED]
[REDACTED]

|

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

|

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

|

[REDACTED]
[REDACTED]

3 [REDACTED]
[REDACTED]

|

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

|

[REDACTED]
[REDACTED]

|

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

4. [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

4 [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[illegible]

F [REDACTED]
[REDACTED]

[illegible]

[REDACTED]

I

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

I

[REDACTED]

I

[REDACTED]

I

[REDACTED]

[REDACTED]

I

[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED] [REDACTED]

[REDACTED]

(i) [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

I [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

I [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

I [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

I [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

I [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

I [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

I [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

I

[REDACTED]

I

[REDACTED]

I

[REDACTED]

7 [REDACTED]

I

[REDACTED]

I

[REDACTED]

I

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

I

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

I

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

I

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

I

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

I

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

I

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

I

[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]

I

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]

I

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

I

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

I

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

I

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

I

[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

I

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

I

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

I

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

I

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

I

[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]

1001

101

7

5

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

|

[REDACTED]

[REDACTED]

|

[REDACTED]

[REDACTED]

|

[REDACTED]

|

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

|

[REDACTED]

[REDACTED]

1

[REDACTED]

[REDACTED]

S

[REDACTED]

j) [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

l) [REDACTED]
[REDACTED]

m) [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

1) [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

n) [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

o) [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

p) [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

q) [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

r) [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]

z [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

1 [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

S [REDACTED].

[REDACTED]

1 [REDACTED]

1 [REDACTED]

1 [REDACTED]

1 [REDACTED]

1 [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[illegible][illegible]

S [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

1 [REDACTED]

1 [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

1 [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]

Z [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

_____á.

1 [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

1 [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

1 [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]

[illegible]

1 [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

1 [REDACTED]

j) [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]

Č [REDACTED]
[REDACTED]

I

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

I

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

2 [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

I

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

I

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

I

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

S [REDACTED]

v [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

21 [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED] f

S [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

2 [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

S [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

2 [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

2 [REDACTED]

[REDACTED]

S [REDACTED]

2 [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

§ [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

2 [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

1

2 [REDACTED]

[REDACTED]

1

[REDACTED]

1

[REDACTED]

1

[REDACTED]

1

[REDACTED]

2 [REDACTED]

2 [REDACTED]

1

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

2 [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

2 [REDACTED]

[REDACTED]

2 [REDACTED]

[REDACTED]

b

[REDACTED]

l

[REDACTED]

l

2 [REDACTED]

l

[REDACTED]

l

[REDACTED]

[REDACTED]

s

[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

2 [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

2 [REDACTED]

S [REDACTED]

1

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED] žena o

[REDACTED]

7 [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED] 727 000 Kč.

3 [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

3 [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

3 [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

3

[REDACTED]
[REDACTED]

8

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

S [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[illegible]

[illegible]

[REDACTED]

[REDACTED]

Category	Percentage
Very important	85%
Important	10%
Not important	5%

[REDACTED]

[illegible]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

3 [REDACTED]

[REDACTED]

3 [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

3 [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]

[illegible]

[REDACTED]

114

Záznam o ověření elektronického podání doručeného na elektronickou podatelnu: Vrchní soud v Olomouci

dle vyhlášky 259/2012 Sb.

Pořadové číslo zprávy: 1280 / 2022 Ev. číslo: 3f4ba79a-3fb0-41d2-b354-b032c5255462
 Druh podání: Datová zpráva z ISDS ID zprávy: 1005015770
 Věc: NWR - Vyjádření žalovaného č. 2 a č. 3

Odesílatel:

ID schránky: a5dhd9y Typ datové schránky: PFO
 Osoba: Ivo Janda - Janda Ivo, JUDr., Ph.D., advokát Adresa: Na příkopě 854/14, 11000 Praha 1, CZ

Dodáno do DS dne: 18.02.2022 10:12:47 **Odesláno do DS dne:** 18.02.2022 10:12:47

Č.j. příjemce: Č.j. odesílatele:
 Sp.zn. příjemce: 14 VSOL 10/2022 Sp.zn. odesílatele:
 Lhůta končí: K rukám: Ne
 Číslo zákona: Paragraf v zákoně: Odstavec paragrafu: Písmeno v paragrafu:

Ověření obálky:

Podpis je platný

Podepsal: Informační systém datových schránek - produkční prostředí Vystavil: PostSignum Qualified CA 4

Sériové číslo certifikátu: 0155c724 Platnost: 21.05.2021 - 10.06.2022

Antivirový test: Proběhl v systému ISDS Obsah podání: OK

Elektronický podpis: Platný Časové razítko: Platné (připojeno 18.02.2022 10:12:47)

Certifikát: Ověřeno na základě CRL z 18.02.2022 09:44:31

Datum a čas autom. ověření: 18.02.2022 10:18:53

Počet podaných příloh:2

Číslo přílohy	Výsledek	Název příl. CRL	Identifikace podepisující osoby	Identifikace vystavitele certifikátu	T	U	K	P	R	A	C	V
1		Vyjadreni zalovaneho c 2 a 3 k odvolanim.pdf										
Podpis je platný		CRL z 18.02.2022 09:24:36	Mgr. David Ilczyszyn / b467b2 / 12.05.2021 - 12.05.2022	I.CA Qualified 2 CA/RSA 02/2016	A	A	N	*	-	A	-	-
2		Priloha c 1 _ Rozsudek 15 Cm 225_2016 -1122.PDF										
Podpis je platný		CRL z 18.02.2022 09:44:31	Hana Novotná / 015775d7 / 01.11.2021 - 21.11.2022	PostSignum Qualified CA 4	A	A	A	*	A	A	?	?
					Časové razítko připojeno 27.01.2022 13:07:57							

Čas ověření příloh: 18.02.2022 10:18:53 Ověření příloh: ověřováno automaticky

Vysvětlení stavů při ověření příloh (vztaženo vždy k datu a času dodání):

Stav "?" znamená, že systém tuto operaci ještě neprovedl, ale provedena bude

Stav "-" znamená, že systém tuto operaci neprovádí

Stav "!" znamená, že systém tuto operaci nemůže provést

Stav "*" znamená, že bylo ověřeno proti CRL z uvedeného data.

T	Technické parametry ¹ :	A=splňuje	N=nesplňuje
U	Uznávaný elektronický podpis / značka:	A=připojen	N=nepřipojen
K	Kvalifikované časové razítko:	A=připojeno	N=nepřipojeno
P	Uznáv. el. podpis kvalif. certifikát (platnost):	A=platný	N=neplatný
R	Kvalifikované časové razítko (platnost):	A=platné	N=neplatné
A	Akreditovaný poskytovatel certifik. služeb ² :	A=ano	N=ne
C	Kvalifikované časové razítko:	A=platné	N=neplatné
V	Vytvořeno před zneplatněním certifikátu:	A=ano	N=ne

¹ Technické parametry - velikost, formát, škodlivý kód.

² Stav "Z"(Zahraniční) = certifikát není od české certifikační autority

Kontrola podpisů a razítek byla provedena na základě CRL seznamů platných k datu a času ověření datové zprávy.